

תוכן הענינים

- דברות קודש..... א
- מבאר רבותינו..... א
- מתוק מדבש..... א
- פתגמין יקירין..... ב
- פרפראות ערבים..... ב
- עובדא דצדיקיא..... ב
- דברי אלוקים חיים..... ג
- זכרון צדיקים..... ד
- דף הקהילה..... ה
- הילולא דצדיקיא..... ח

בעזרת

השם

דברי אמונים

ז"ל ע"י קהל "תולדות אברהם יצחק" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

זמנים לשב"ק

- עלות השחר..... 4:45
- נץ החמה..... 6:19
- סוף זמן ק"ש*..... 8:06
- שקיעה..... 4:39
- מוצ"ש ר"ת..... 5:51
- למנהגנו מקדימין ב-18 דקות
- הזמנים לפי אופק ירושלים

פרשת ויצא ז' כסלו תשע"ב

***

שנה ח' גליון שנ"א

מבאר רבותינו

נרטיבי דברי אמונים

והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלקים.

כתיב והאבן הזאת אשר שמתי מצבה, שהיא אבן האמונה שנקראת אבן, (זכריה ג) על אבן אהת שבעה עינים, יעקב אבינו החזיק בו ביותר כל ימיו לעולם ועד, ואמר והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלקים, כי כל מי שיתחזק בו יתברך באמונה, יהיה בית אלקים ממש, כמו שכתוב (שמות ט) בכל המקום אשר אוכיר את שמי אבוא אלך וברכתך, ופירש התרגום ירושלמי בכל אתר התיכרו ית שמי קדישא מימרי מתגלי עליכון ומברך יתכון, כי מי ששם שמות שגור בפיו ואמונתו חזקה, הוא עצמו נעשה משכן לשכינת עוזו ויתברך.

רביה"ק השומר אמונים ז"ע

הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי.

צריך להבין הטעם שאמרה לו הבה לי בנים בדרך תביעה ממנו ולא אמרה בלשון תפלה שיתפלל עליה, ונראה לומר עפ"י מה שביארו בספ"ק מאמרם ז"ל כל העולם כולו ניוון בשביל הנינא בני, שגדלו כה הצדיקים שעל ידם נשפעים המצוות לכל העולמות, כי הצדיק יסוד עולם הוא בחינת צינור המשפיע לכל העולמות, והוא שאמרו כל העולם ניוון בשביל הנינא בני, רוצה לומר ע"י השביל והצינור של ר' הנינא עכד"ק, ולכן אמרה לו בלשון הבה לי בנים, בהיות שיעקב אבינו ע"ה היה בבחינת צדיק משפיע באה אליו במענה לאמר בידך הדבר להשפיע בנים באמצעות השביל של הצדיק יסוד עולם המשפיע ישועה לעולם כולו, אמנם יעקב אבינו שהיה שפל רוח ולא החזיק את עצמו בכחי"ז, ענה ואמר לה התחת אלקים אנכי שאין בי מזה או ואין בכחי להשפיע.

רביה"ק בעל דברי אמונה ז"ע

דברות קודש

שנשמעו בליל שב"ק פרשת ויצא תשע"א לעיק פארעסט

המצוה כשהי' ביכולתו, ובוזה עשה הבית לזה המצוה ע"י הכנתו אף בלי לקיימה בפועל.

ובזה מפרש גם הפסוק אנכי הקל בית אל, דיעקב אבינו אמר, אנכי הקל, היינו ע"י שאני משתוקק להשי"ת, ע"י בית אל, דזה ההשתוקקות עשה כביכול בחי' בית לו ית"ש, כיון בהכנה שעושים גורם לבחי' בית.

א"י מהרה"ק השר שלום **מבעלזא ז"ע** עה"פ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, ומפרש דהנה כשאמר השי"ת לשמואל שילך למשוח את דוד המע"ה, והראה ישי לשמואל כל בניו, וכשראה שמואל את דוד שהוא אדמוני חשב שהוא שופך דמים, כיון דבעשיו כתיב שהי' אדמוני והיה רוצה, אז אמר לו השי"ת, שאינו כן כ"א שהוא אדמוני ויפה עינים, שהוא עוד יכלה את כל הגוים השופכי דמים ויביא תיקון להעולם, והביאור הוא דהי' לו יפה עינים, דהיינו בחי' מאור פנים מהקדושה.

והנה יעא"ה כשהלך מארץ ישראל לחו"ל, והנה בא"י יש בחי' מאור פנים של הפני ה' הוורח שם מקדושת המקדש וקדושת המקומות, ושם זוכה האדם לבחי' פני ה', משא"כ בחו"ל שם אין קדושות הללו ואין בחי' פני ה', ולכן התפלל יעא"ה שאף שיצא לחו"ל לא יחסר ממנו ולא יאבד הבחי' פני ה' של א"י, ושם בחו"ל יזכה לזה, ובוזה שהתפלל ע"ז, פעל לא רק עבורו שיוזכה הוא לבחי' פני ה' בחו"ל ג"כ, כי אם אפי' כל יהודי שיצטרך לילך מא"י לחו"ל שיעזור לו השי"ת שיוכל להשאר עם הבחי' פני ה' בחו"ל כמו בא"י.

עוד פ"י מהרה"ק **מבעלזא ז"ע**, עה"פ את עניי ואת יגיע כפי ראה אלקים ויזכה אמש, ומפ' דהנה כשאדם עוסק במלאכתו, שהרי צריך להרויח ולכן עוסק בעבודתו, אבל עדיין אילו הי' לו הברירה לא הי' עובד כלל, כ"א הי' יושב במנוחה בלי לעמול במלאכתו, והוא רצונו באמת שלא לטרוח כלל. אבל הרי אי' גדול הנהנה מיגיע כפו, אפי' הוא דמי שחושב שטוב לו יותר המנוחה מהעמל, ושברצונו הי' שלא לטרוח כדי להרויח כספו, והו נגד האמונה, דעל האדם לדעת שאין כן כ"א שהשי"ת מנהג כל העולם, ושאם כך עלה לו בגורלו שיצטרך לעמול כדי להרויח פרנסתו ע"כ שכך הוא רצונו ית"ש וכך הוא טוב לו, וא"כ עליו לדעת שהוא טובתו, ולא יחשוב שיותר טוב הי' כשיוכל לישב במנוחה. והוא גדול הנהנה מיגיע כפו, דעל האדם ליהנות מיגיע כפו, ואף כשקשה עליו יש לו לשמוח בזה כיון שהוא רצונו ית"ש ממנו. והוא כוחו של יהודי שלא ירצה אחרת ממה שהשי"ת רוצה, ואם רצונו ית"ש הוא כך לא ירצה אחרת.

ובזה מפ' מהרה"ק, את עניי ואת יגיע כפו ראה אלקים, שיעא"ה אמר שעניי ויגיע כפי אינו קשה עלי, כיון שידוע אני אשר ראה אלקים, שהשי"ת רואה זאת וברצונו ית"ש הוא שיהי' כן, וא"כ טוב הוא עבורי, ואיני רוצה כלל אחרת. והי צריך האדם לזכור תמיד, ולדעת שאם השי"ת רוצה כך גם אני רוצה כך, ואף פעם לא ירצה אחרת מאיך שהשי"ת מנהיג ע"פ רצונו ית"ש. וכשיחי' האדם כך אז יוכל לדבק בדביקות הבורא ועם המצוות, ויוכל לעשות הכנה והמצוות, ויזכה לכל השפעות טובות בריו"ג ולכל הישועות, וימלא ה' כל משאלות לבנו לטובה אמן.

וידר יעקב נדר לאמר אם יהי' אלקים עמדי ושמרני בדרך וגו' וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

א"י מהרה"ק **מבארדיטשוב ז"ע** עה"פ וידר יעקב נדר לאמר אם יהי' אלקים עמדי ושמרני בדרך וגו' וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך. ומפ' מהרה"ק מבארדיטשוב זיעוע"כ, דהנה לכל אחד יש בית ובגדים, הבגדים מסכבים כל האדם וגם הבית הוא כן, ורק כך יש שלימות לאדם ע"י שיש לו דברים אלו, ובלא זה חסר בשלימותו. וכמו"כ ברוחניות יש בחי' של מצוה בלבד, ונוסף לזה יש בחי' בית ובגדים להמצוה, ואיך עושים זאת, זהו ע"י הכנה, דע"י שהאדם עושה הכנה ומשתוקק לקיים המצוה זהו הבית והמלבוש של המצוה.

והנה זהו אצל סתם מצות שבידו של אדם לקיימה כמצות תפלין וכדו', אמנם אף אצל מצוות שאינן בידו של אדם לקיימם, בין מחמת שאינה נוהגת כ"א בזמן שביהמ"ק קיים, בין מחמת שאינה שייך כ"א אצל כהנים או לויים או ישראלים, שאין לכל אחד היכולת לקיימם, אבל בכל זאת הרי צריכים לקיים כל התרי"ג מצוות, אולם לפי הנ"ל ע"י שהאדם רוצה לקיים אלו המצוות ומשתוקק אליהם, בזה כבר עושה הבית להמצוות, דההשתוקקות שיש לו כבר נחשב להכנה להמצוות כשיוכל לקיימם כשיבוא משיח שאז יהי' בידו לקיימם, נמצא שאף במצוות אלו שאינן יכול לקיימם, אבל הבית והמלבוש להמצוה כבר יכול לעשות.

ובזה מפ' מהרה"ק הפסוק שאמר דהע"ה ואני בעניי הכינותי לה' אלהי אלקים (הי"א א' כ"ב יז), שהע"ה לפני שנתעלה לגדולתו הי' עני ולא הי' בידו ליתן מה שרצה ליתן, אבל עכ"ז כבר השתוקק לזה, וכבר הכין א"ע ליתן המאות ואליפים שיתן כשיחי' בידו, וכיון שכבר הי' לו ההשתוקקות והכנה לזה, כבר עשה הבית והמלבוש להמצוה, וכבר נחשבה כאילו קיימה בפועל. ובוזה מפרש מהרה"ק גם הפסוק (תהלים קיט, קו) נשבעתי ואקיימה לשמור משפטי צדקך, פ"י נשבעתי, דע"י שדוד המלך ע"ה רק נשבע לקיים המצוות, אף שעדיין לא הי' בידו לעשותן מ"מ כבר נחשב כאילו ואקיימה, כאילו כבר עשה את זה בפועל עכשיו.

דהנה כמה ניכר החשיבות שיש למצוה אצל האדם, ובמה מראה האדם ההשתוקקות שיש לו למצוה, והו ע"י ההכנה שעושה להמצוה, דע"י שמכין א"ע לקראתה זה מראה איך שהמצוה כ"כ חשובה אצלו. וכיון שכן נמצא שבידו של האדם לחיות כל השנה אף עם המצוות שאינן כ"א מומין לזמן, כי ע"י שהאדם משתוקק אל המצוות הללו, ע"כ שיכול להשתוקק כל השנה ולחיות עם הפסח ועם הרי"ה והתקיעה שופר, ולחיות כל השבוע עם השב"ק, כיון שמשתוקק ומכין א"ע לקראתם אף שלא בזמנם.

ובזה מפ' מהרה"ק, וידר יעקב נדר לאמר אם יהי' אלקים עמדי וגו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש וגו' וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך, דיעקב אבינו אף שלא הי' לו עדיין כלום, מ"מ חפצו ותשוקתו כבר הי' ליתן מעשר מכל אשר יתן לו השי"ת, וע"י כבר עשה ההכנה לקיים

מתוק מדבש

וידר יעקב נדר לאמר וגו', ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש קשה:

למה נאמר לחם לאכול ובגד ללבוש, היה צריך לומר לחם ובגד, כי מה הוא צריך לחם ובגד אם לא לאכול וללבוש. והביאור הוא: כי ידוע שמעשה אבות סימן לבנים, ויעקב אבינו התפלל על כל הדורות, ולפי שיש אנשים שיש להם לחם, אבל רחמנא ליצילן מתוך בריאותם או משום איזה סיבה אי אפשר להם לאכול, וכן בגד ללבוש שיש אנשים שיש להם בגד, אבל רחמנא ליצילן אי אפשר להם ללבוש בגדיהם, ועל זה התפלל יעקב אבינו שלא רק שיהיה לבניו לחם ובגד, אלא שגם יהנו מזה באכילה ולבישה.

פתגמי יקירין

לפרשת השבוע בדרך המוסר והחסידות

הנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו.

ר"ל כשהאדם מגביה את לבו ומוחו לעבודת הש"י או מעלה כל המלאכים לרום שמים העליונים ומשפיע להם היות הקודש, ובאם לאו ה"ו, אז יורדים בו, יש להם ירידה על ידו כמחולל (אי"כ"ר א) מתישין כחו של מעלה ה"ו. גם זאת צריך האדם להיות תמיד כמחשבתו איך שכל הכוחות כולם העליונים כולם כאחד תלויים במעשה האדם הן להעלותם או להיפך ה"ו.

אוהב ישראל

הנה ה' נצב עליו.

שצריך האדם לחשוב בכל עת איך שהש"י עומד לנגדו ומשגיח ורואה במעשיו ויודע כל תעלומות, וזוהו יבוא לו פחד ויראה גדולה. ועיקר צורך האדם לטהר ולקדש איבריו והושיהו להיותם כולם כאחד ראויים ומוכנים למרכבה לשכינה, וזה אינו תלוי באמירה להודו, רק בענייה בפועל ממש באמת, כלי שום סוג ופסולת ה"ו, ושיהיה כל איבריו והושיהו שלימים כלי שום פגם והסרוך הלידה, ואז קדוש יאמר לו ולשעבד רצונו ודעתו ורצונו ודעתו העליון, וליהיה נפשו רהוה ושגמרתו בשם הקדוש והטהור והי"ה ב"ה וביש כיהוד אמיתי, ואז יוכל להמשיך שכל אמת לעבודת הבורא ית"ש, לתורה ולתפילה. ויה"ר שנקיים כל זאת באמת ותמים אמן.

אוהב ישראל

אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי להם לאכול ובגד ללבושי וגו'.

הנה רבים תמחו על ענין לאכול וללבוש בודאי ידוע מזה שלחם אוכלים ובגד מלבושים. ויש לומר שיש בזה רמז נפלא, על דרך שאמר הרב ר' פנחס על (מלכים א, א) והמלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בכנפים ולא ייהם לו, שהוא רמז כי ידוע שדוד הוא תורה שבעל פה, וכשאין בה התחדשות התורה בכל יום וככל עת רק שעוסק בדברים ישנים אף על פי שכל פעם מלביש אותם הדברים בלבושים אחרים, פעמים בגמרא זו ופעמים הוא מלביש אותם בגמרא אחרת ובפסוק אחר וזהו ויכסוהו בכנפים, ועל כל זה ולא ייהם לו היינו שאין לו התלהבות מזה כיון שתוכנם דברים ישנים הם אף על פי שהלבוש משתנה, רק עיקר הוא שיהיו חדשים לבקרים, וכמאמרם ז"ל (פסיקתא זוטא ו, א) בכל יום יהיו בעיניך כחדשים. וזהו יש לו עמדי יעקב אבינו ע"ה שהוא היה התורה כולה כנ"ל כמה פעמים, אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך היינו בענין התורה הנקרא דרך אשר אנכי הולך עליה שהוא היה סוד כל התורה כנ"ל, ונתן לי להם לאכול היינו שיהיו בעיני כחדשים תמיד לחדש בכל יום דברים ויהיה לי תאוה והתלהבות מזה כמו איש הרעב לאכול לחם ורוצה מאוד להחיות את נפשו, וגם נגד ללבוש היינו שגם הלבוש יהיה גם כן חדשים בכל יום ויהיה בעיני ממש להחיות נפשו בתורתו הקדושה מרוב החידושים ורוב תשוקת נפשו אליה והבן זה.

דגל מחנה אפרים

והיה ה' לי לאלהים בו.

כבר עמדו בזה המפרשים על בקשת יעקב ויורד יעקב בו אם יהיה בו, הלא הקדוש ברוך הוא הבטיח לו הכל למה הוצרך לבקשה אחר ההבטחה. ונראה בסייעתא דשמיא, דיעקב ביקש פרט אחר שלא הבטיח לו ה' ועל זה היה בקשתו. ידוע דבתחילת עבודת האדם להשם יתברך צריך סעד מה' לעזרו לעובדו באמת, אמנם אחר שכבר הוא תמים בעבודתו ממיילא הוא מתחזק ואינו צריך סעד לתומכו. וזה שהבטיח ה' והנה אנכי עמך, דהיינו מיד שאתה צריך סעד והשיבותיך אל האדמה בו, ואחר שישוּב לבית אבי לא הבטיחו שיהיה עמו לתומכו שאינו צריך סעד שמאליו מתחזק, ובקשת יעקב היה גם אחר שישוּב לבית אביו שיהיה השם יתברך בעזרו כי לא רצה לסמוך על עצמו שמאליו יתחזק והכל מרוב ענותנותו. וזה שפרט יעקב בבקשתו וישבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים, דהיינו גם אחר שובי אל אבי והיה ה' לי, דהיינו סעד לעזור, וזה היה פרט חדש שלא הבטיחו ה' כי לא היה הבטחה רק עד שישוּב ולא אחר שישוּב והבן.

קדושת לוי

ויקה מאבני המקום וישם מראשותיו.

יעקב אבינו ע"ה בדרכו לבית לבן רצה לשכב לנוח קמעה, ונאמר בפסוק "ויקה מאבני המקום וישם מראשותיו", ומירש"י: "עשאו כמין מרוב סביב לראשו, שירא מפני חיות רעות" וכו'. יש לתמוה, וכי מה תועלת יש באבנים אלו כנגד חיות רעות, והלא בקפיצה אחת יכולים הם לדלג מעל האבנים ולטרוף. עוד יש לתמוה, למה דייקה התורה לכתוב "ויקה מאבני המקום", וכי מה זה משנה מהיכן לקח את האבנים.

ומבאר בספר "זר הצב", על פי מה שידוע שבמקום שיש קדושה, אין יצור טמא יכול לבוא וכל שכן שאינו יכול להזיק, כמובא בפרקי אבות (ה, ה): "ולא נראה זבוב בבית המטבחים (בעזרה)", שירש רבינו יונה שם, וכן רש"י, שזה משום הקדושה, שהשכינה היתה שורה שם. וכן מובא בגמ' בברכות (י"ב): "ותאמר אל אישה, הנה הנא ידעתי כי איש אלוקים קדוש הוא וכו'. מנא ידעה, רב ושמואל, חד אמר, שלא ראתה זבוב עובר על שולחנך" וכו'. וכן מצאנו בהרבה מקומות, שחיות טורפות לא הזיקו בני אדם אשר שמרו על קדושתם וטהרתם, כי יכולים הם להזיק רק לבני אדם אשר איבדו את "צלם האלוקים" אשר שורה עליהם, על ידי עבירותם שעברו, ולכן הבטוחות אינם יראים מהם.

ונהג לעיל על מה שכתוב "ויפגע במקום", פירש רש"י, שהיה זה הר המוריה. ומבאר בפרקי דרבי אליעזר (פרק ל"ה): "לקח יעקב י"ב אבנים מראשו המזבח שנקעד עליו יצחק אבינו, וישם מראשותיו באותו מקום" וכו'. הרי שלא היו אבנים אלו סתם אבנים, אלא אבנים קדושות.

ואם כן, יש לומר, שיעקב ברוב ענותנותו לא ראה את עצמו כשהוא ראוי להיגזל מחיות רעות, וכן לא רצה לסמוך לגמרי על הנס. ולכן עשה פעולה כל שהיא, ולקח מאבני "המקום" – הר המוריה, ועשאו כמין מרוב, בכדי שמתוך אבנים קדושות תרחקנה מעליו את החיות הרעות.

כמ"כ מבאר ה"כ"ב כתב סופר" על הפסוק "וישכב במקום ההוא" מובא במדרש: אמר יעקב שיר המעלות מאין יבוא עזרי מה אני מובד סברי מן בריה של שולום לית אנה מובד סברי אלא עזרי מה (מה, א) ומה מאבד תקוות מן בוראי? חס ושלום אין אני מאבד תקוות מן בוראי. וצריך ביאור הכי זה וחלילה לחילא אבד סברו ובטחוננו מה, ומה שוב אמר "לית אנה מובד סברי".

על פי מה שחקר החסיד בחובת הלבבות במדת הבוטח אם מה שעושה האדם בדרך הטבע שבורח מרודפו להציל את נפשו אם הוא חסרון בטחון שהיה לו לבטוח בה, ומסקנתו שאין לסמוך על הנס וצריך האדם לעשות את שלו ומה שחסר הטבע ישלים הנס.

ולכן מאחר שברך יעקב מעט כשהיה בדרך שפפש במעשיו אשר לא טוב עשה שבורח ממחוי מיראתו אותו והיה לו לבטוח בה' והיינו דאמר "מה אנו מובד סברי מן בריה" היינו מיוצרי היה לי לבטוח בה' שעשוי לא יוכל לי, שוב אמר אין זה חסרון בטחון ולא אבדתי תקוותי אלא

פנינים על הפרשה

עשייתו מה שעל לעשות בדרך הטבע ושוב מה שחסר הטבע אני בוטח בה' שיעזרי, והיינו "עזרי מעם ה'" על פי מה שכתב מהרש"א (בח"א) חילוק בין עזר למושיע, עזר הוא שעושה אדם את שלו והקב"ה עזרו לו. ומושיע הוא בנס שאין אדם עושה כלום לדבר המושג ומיילא בא לו. והיינו עזר מעם ה' עושה שמים שהיה לי לעזר ואין סומכין על הנס כנ"ל.

ולאחר שיעקב קם משנתו נאמר: "ויקה את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה ויצוק שמן על ראשה" (כח, יח). יש לבאר על פי מה שהביא בילקוט וברמב"ם דברי פרקי דרבי אליעזר (פרק לה) שאמר דיעקב לקח י"ב אבנים כנגד י"ב שבטים העתידים לצאת ממנו ואמר שאם יהיו כולם אבן אחת יהיה לו לסימן טוב, וכיון שנעשו כולם אבן אחת שמוח, עיין שם.

לחבין הענין נראה לבאר על פי מה שמבאר ברמב"ם בשם המדרש (פרקי דר"א פרק ל"ה) זמה שהראו ליעקב במראות הסולם מלאכי אלוקים, עולים ויורדים בו, הראו לו מלכות משתעבדות בניו דנקראים "מלאכי אלקים" משום דכל אמה יש לה שר למעלה כענין שנאמר "שר מלכות יון, שר מלכות פרס", והראה לו הקב"ה שאף שבניו שתעבדו בד' גליות, מכל מקום הוא יהיה עמו ויציל את בני ישראל מיד ד' מלכויות הגליות, (ועיין במדרש רבה פרשת אמור). ומובן בזה מה שמובא במדרש ובקנינתו שיעקב ראה את החורבן, שר שימומו של בית המקדש ויקונו "אין זה", והיינו משום שמה שראה עליות מלאכי אלקים בסולם, היינו שיר מעלה של האומות שיהיו בני אצלם בגלות אחר החורבן.

ונהג בגלות נחוץ מאד שיהיה לישראל אחדות ולא יהיה ביניהם ח"ו שום פירוד לבבות ושום שנואה וכעס ומריבה, ואז לא יוכלו האומות להרע להם כל כך, אפילו אם בשאר ענינים לא יהיו כל כך צדיקים, וכמו שאמר (דברים רבה ה, ז) על דורו של אחאב שהיו נוצחין במלחמה מטעם זה, ואבנו שדרשו על הפסוק "תבור עצבים אפרים הנחל" (הושע ז), מה שאין כן בדורו של שאול אף על גב שהיו גדולים בתורה, בכל זאת היו נופלים במלחמה משום שהיו ביניהם דלטורין, ובזכות שיהיה לישראל אחדות, מלבד זאת שיוכלו להתקיים בגלות, גם יזכו שבזכות האחדות יפדו מן הגלות.

ובהו יתבאר לנו היטב דברי הפרקי דרבי אליעזר הגלית, שיעקב לקח י"ב אבנים לרמוז על י"ב שבטים שילדי וכיון שהראו לו את הגלות, אמר, אם יתהוו מהי"ב אבנים אבן אחת, היינו לרמוז שהי"ב שבטים יהיו כאילו היו אחד - שיהיה להם אחדות, אזי יוכלו לעמוד בגלות וגם יצאו בזכות זה מהגלות, וכיון שראה שנעשה מהם אבן אחת היה לו שבורח טובה ושמת, וזהו שאמר "ויקה את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותם מצבה", מירושו שעשה דבר קיים - מצבה - שישאל יהיה להם קיום על ידי מה שנעשה מהי"ב (שבטים) אבנים אבן אחת, היינו במה שרמזו לו שיהיה לכל הי"ב שבטים שלום ואחדות כאילו הם אבן אחת, וזהו "ויצוק שמן על ראשה", דבר זה הוא לנו נחמה שיוכלו להתקיים בגלותם וגם שבזכות זה יפדו מהגלות.

עובדא דצדיקיא

שנשמעו מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

א

השבוע חל היהא"צ של הרה"ק ר' אהרן טשערנאבלי"ר זי"ע, שה"י בנו של הרה"ק ר' מאטעלע טשערנובלי"ר זי"ע. בני הרה"ק ר"מ מטשערנובלי היו מאד גדולים, והרה"ק מאפטא זי"ע החשיבים וכיבודם מאד. פ"א הי א' מבניו של הרה"ק ר"מ אצל האפטא רב, וכיבדו הרה"ק מאד, וישל"א א' מבני הרה"ק מאפטא לאביו, למה הוא מכבד כ"כ לבני הרה"ק מטשערנאבלי, וכי בניו שלו הם קטנים מהם עד שעליו לכבדם כ"כ. ענה הרה"ק וסיפר, בהיותי אחר חתונתי והצטרפתי להוריד נשמות לזה העולם, הלכתי בשמים לבחור בנשמות להוריד, וראיתי בשמים אילן עם נשמות שהיו מאירים מאד, ממש שלא כדרך הטבע, ושאלתי ע"ז מהו אלו הנשמות, ואמרו לי שאלו הם נשמות מאד גבוהות, ואם ברצונך ליקח מהם ע"ז זהו איינגעשטעלט, כי אלו הנשמות לא יצליחו כדבעי יגרשו לחורבן

עולם - כי הרבה פעמים, הנשמות הגבוהות מחפש הקליפה לתפוס בהם, ויוצא מזה חורבן גדול - ונתיראתי ולא לקחתי משם נשמות, לאחר זמן נודמן לי עו"פ לעבור דרך אותו מקום, וראיתי שמזוה האילן נחסר שמונה נשמות, ושאלתי ע"ז למה נחסרו, וענו לי שהרה"ק ר' מאטעלע טשערנובלי"ר הי כאן והוא לקח מכאן שמונה נשמות, וכולם הצליחו. ואמר האפטא רב, ואם כן וכי לא אכבד לבניו.

ב

בני הרה"ק מטשערנאבלי זי"ע היו מתענים הרבה כסדר ועסקו בסגופים, בפרט הרה"ק מטריסק זי"ע שהי מתענה משבת לשבת כל ימי חייו, והם לא היו חיים כלל מהגשמות. הרה"ק הדברי שמואל זי"ע אמר שבני הרה"ק מטשערנובלי"ר לא היו מהגשמות כ"א מלופט, שכ"כ הודככו להאזיר עד שחיו מהאזיר בלבד.

מעשה הגדולים

בנעריו שאל הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצוק"ל, את אביו האדמו"ר מהרי"ד זע"א; בפרשת עקב כאשר חזר משה רבנו ע"ה ומספר לבני ישראל על עליותיו להר סיני, חזר בשתי הפעמים על המילים; "ארבעים יום וארבעים לילה, לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי"; ולכאורה הדבר הוא פלא געוש; וכי זו היא גדולתו של אבי הנביאים! - הלא עצם הדבר שעלה למרום ודבר עם השי"ת פנים בפנים היא גדולת עצומה ונשגבה, מדוע אם כן מדגיש משרע"ה שלחם לא אכל ומים לא שתה!!

נענה לו אביו הקדוש ואמר; יפה שאלתו - אתרף לך את שאלתך, במעשה מוזקן הגדול שעל שמו נקראת, הרה"ק ר' אהרן מטשערנאביל ז"ע.

לאחרי נישואי - סיפר כ"ק המהרי"ד - סמוך שיעיתי על שלחן חותני וכל הקהל מוזקן גדול של אהרן מטשערנאביל זצוק"ל, שהיה כנודע בעל מתק לשון ומספר נפלא. יום אחד התיישב חותני זקני אחר התפלה והחל לספר סיפורי צדיקים, וכל הנכוחים ואני בתוכם עמדנו סביבו כחומה, להאזין סוד שיש שרפי קודש.

עברו כמה שעות ורבנו עדיין יושב מעורר בטליתו - - - ומספר. כבר עבר זמן אכילת פת שחרית וזמן סעודת העתרים וכל הקהל עומדים על מקומם בלי ניד ונוע - "הם כל בשר... ושותים בצמא את דבריו ואיש חל לא ולא זה ומרוב השתוקקות לא הרגיש איש מהם "ירעב לחלם או צמא למים, כי אם לשמוע את דברי ה...".

והנה, כאשר החלה החמה לעמוד בשיפולי הרקיע בטרם שקיעה, הרהיב אחד החסידים עוז ושא; "למדנו רבנו, מה היא הברכות של משה רבנו ע"ה שאמר 'לחם לא אכלתי, ומים לא שתיתי'... הנה הרב יושב כאן ומספר לנו זה כמה שעות עובדין קדישין וספורין ושבליאן ואין אנו מרגישים כלל צורך לאכול או לשתות ולא קמו איש ומתחתי. על אחת כמה וכמה משה רבנו ע"ה שכונה מזוי השכינה ודבר עמו ח' פנים בפנים וקיבל תורה מפי הגבורה, כלום צריך היה למאכל או משקה...!!!"

נענה לו הרה"ק מטשערנאביל, גם זאת יתורף לך עיי מעשה:

כידוע היה מחלוקת בין המגיד הק' הרבי ר' יחיאל מיכל מולאטשוב ז"ע ובין הרה"ק רבי פינחס מקארץ ז"ע.

ויהי היום והמגיד הק' מולאטשוב נפל למשכב. חישב בנו הרה"ק רבי מקרעמניץ ז"ע, לחלות פני קדשו של הרה"ק מקארץ, שיעתיר לה' על אביו הקדוש ושב רופא לו. אולם ידע הוא, שלא תהא זעתו של אביו נוחח מנסיעה זו, קם ונסע בהחבא, בלי ליטול ברכת הדרך מאביו.

הגיעו לקארץ לא סיפר הוא לאיש, מי הוא ובן מי הוא. אולם, מיד בהכנסו אל הקודש פנימה, עוד בטרם הושיט ידו לשלום, פתח הרה"ק רבי פינחס ואמר; "יידע אני מי אתה וכי באת אלי יען כי אביך חולה. אך בעבודתו הקדושה, הויר אביך את עצמו מאכילת גבינה, אמרו נא לו; שיקבל על עצמו לאכול גבינה - ויתרפא. כי הגבינה באה בטרינויט כלפי מעלה, כי מעת שחלד לאכול גבינה, אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב להביאה לידו תקונה, ומפני טענה וקטרוג זה, נגזר עליו שיהלך".

בטרם יצא רבי מקרעמניץ, הוסיף הרה"ק מקארץ ואמר; "אמור לאביך - כי יודע אני שיש לבבו עלי בנין שאינו רואה את תפילותי בשמים. דעו - שלא רק הוא אינו רואה את תפילותי, אלא אפילו מלאכתי ושרפי מקבלת תפילותי אינם רואים את תפילתי, כי סלחתי לך תפילותי הישר אל הקב"ה... אך ידעתי שכאשר תאמר לו זאת, לא יקבל את דברי. אזי אמור לו בשמי; 'ידליא מידי דלא רמזיא באורייתא' ומחול לפתוח את הגמרא בסנהדרין (מ"ד) שם איתא; ויעמוד פינחס ויפיל ותעצר המניפה - ואמר ר' אלעזר; ויתפלל לא נאמר, אלא ויפיל. מלמד עשה פלילות עם קונו! - כלומר שתפילותיו של פנחס, נעלמו מעין כל ולא נראו כי אם להקב"ה כי עשה פלילות עם קונו, בלבד!!"

כשחזר הרה"ק מקרעמניץ ביתה אביו, ישב המגיד הקדוש על שלחנו בתורה כשגמרה מסכת סנהדרין פתחה לפניו. משתבחין הרה"ק מולאטשוב בבנו, שאלו; "מרדכי, היית בקארץ אצל רבי פינחס! - אל תירא כי יודע אני, אך ספר נא לי מה אמר לך!!"

נענה לו בנו ואמר; כי סיבת מחלתו היא מפני שאינו אוכל גבינה. ענה לו המגיד הק'; "טוב, מקבל אני על עצמי לאכול גבינה. ומה עוד אמר לך!!" - החל הרה"ק רבי מרדכי להשיח לפניו דברים כהווייתן, כי הטעם שאבא מקפיד על הרב מקארץ הוא, מפני שאינו רואה את תפילותיו. ואילו הוא, חתר לו תורה עד השי"ת לתפילתו וצויה לבקש בשמו שיעיין אבא בגמרא...

עמד הרה"ק רבי מיכלי ממקומו ואמר; "הלא עתה עוסק אני בדברים הללו, כאן פתחה לפני הגמרא סנהדרין בדר' מ"ד! - לא ידעתי שכבר הגיע הוא למדרגה נעלה כזו..."

סיים הרה"ק מטשערנאביל את המעשה ואמר; "משה רבנו ע"ה לא התפאר בזה שלא אכל ולא שתה, אדרבה! צער רב נצטער משה, שבכל אותם הימים שהיה בשמים, לא באו המלאכים והמשקאות שלא אכל ולא שתה על תקומו, כי לא היה יכול להעלותם לשורש. וזאת אמר לישראל; ראו חיבתכם לפני המקום, שהמתינו הימים והלחם עליכם, פעמיים ארבעים יום וארבעים לילה ולא נתקנו למענכם..."

זכרון צדיקים

הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל ז"ע
יא"צ יום ראשון ה' כסלו

הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל ז"ע נולד כבן הבכור לאביו הרה"ק רבי מרדכי המגיד מטשערנאביל ז"ע, ולאמו הרבנית מרת חיה שרה ע"ה בת הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארץ ז"ע. בשנת תקמ"ד.

רבנו נתגלה אצל זקנו הרה"ק המאור עינים ז"ע, ובהגיעו לפירוק נשא את בתו של הרה"ק רבי גדלי' מליניץ ז"ע בעל תשועות חן.

בהיותו עוד צעיר לימים התחיל ע"פ פקודת אביו הק' בהנהגת עתו, וגם קיבל אז סמיקה מהרה"ק רבי ברוך ממעזיבו ז"ע.

רבנו הצטיין עוד בחיי אביו בעניויותו, בצניעותו וביראת השמים שלו. גם אחיו נהגו בו כבוד רב, והיו אומרים עליו שהוא "קדוש מבטן".

עם פטירת אביו ז"ע מילא את מקומו בהנהגת עתו ובמגידות, פפע הגיע רבינו על שבת באיזה עיר כדי לומר מגידות, ובאותה עיר גרו הרבה מתנגדים, בליל שב"ק ניגש רבינו לפני העמוד בלי נטילת רשות והתחיל הודו במנחה ערש"ק ואח"כ קבלת שבת בקול רעש גדול, והרב ג"כ היה מתנגדים וחרה לו מאד ההפקרות כביכול, האיך האבדך ניגש לפני העמוד ואינו שואל לאף אחד.

אחר התפלה אמר הרב שנראה אם האבדך הוא תלמוד חכם אז נמחול לו, ואם לאו יקיים פסקו ויקבל עונש, ושלח הרב שני אברכים לשאול את רבינו פשט באיזה תוספות קשה, וכשבאו האברכים לפני רבינו אמר להם כי נעשיו עייף מאד מהנסיעה ויטלוטלו הדרך ואינו יכול לומר עכשיו, רק 'בואו באשמורת הבוקר בשב"ק אז יאמר להם הפשט.

ואכן באו באשמורת הבוקר, ואמר להם פשט בתוספות, והיה כל כך ערב להם הפשט אשר כל ימי חייהם לא הרגישו עדיין טעם והיות כזה, מיד הלכו האברכים לבית הרב לומר להם הפשט שאמר להם רבינו בתוס', וכשאך הגיעו לביתו של הרב שכחו הפשט, התיישב הרב שילך בעצמו לשאול הפשט מרבינו, וכשהגיע הרב ושאל הפשט אמר לו רבינו כי אינו יכול ללמוד, רק היות נוסע לומר מגידות, יכול להיות חילול ה' ח"ו אם ישלחו תוס' ולא ידע, אז הטרחתי את בעל התוס' שיאמר לי הפשט בתוס' אבל אתם רוצים לידע הפשט תיגעו עצמכם בתורה אז תדעו הפשט.

פעם הגיע לרבינו איזה אשה זקנה, וביקשה ממנו שיאמר עבורה קדיש אחר אריכת ימיה, שאל אותה רבינו באיזה זכות היא מבקשת זאת, אמרה כי היא היתה ממניקת שלו, וקיבלה פקודה מאביו הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל ז"ע להשיח על הילד בעת שמניקתו, שירחץ את ידיו לפני האכילה, וכן שהענינים שלו יהיה סגורים, ואני קיימתי זאת אמרה האשה, אמר לה רבינו אם כן מגיע לך, וכשנפטרה אמר רבינו קדיש בעבורה, וכעבור איזה ימים באה הנשמה וביקשה

בישיבת

הזמנות פרטיות לא נשלחו כלל
נא לראות הזמנה זה באישיות

בשבוע הוציאה להודיע ויתברר על סל הנסב אשר גבולו שהיושן וקייטו היגענו לזכר הזה ליום המסב בני תעלה הנתיחה והתפחות אתמכבר בזה להודיע את סל יודיעו ויתברר להשתתף בששתת הבר פעוזה של בני הדיק

כבר **אהרן** ז"ל

שתתקיים בעיניהם
ביום רביעי פרשת וישלח
יא כסלו תשע"ב ליקם

באולמי חושך וירושלים
היה בית ישראל 10
עניינים וירושלים תשע"ב

קבלת אודחים פטעה 7:30

נאפה לראיתם עשתתתם בישתתתם
חיים אורי ריוזבער'ג
ויעזית
לבית בית

קון מלמדים

שע"ת ת"ת תולדות אברהם יצחק בעיה"ק ירושת"ו
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב

מתוך שמחה וחדווה הגנו לכרך את מנ"כ יד ידיו האבדך החשוב כמשמעו וכמדרשו, המסור אלינו תמיד, מודליו וראשוני העסקנים למען הוועד, וממקומיה, עושה ומעשה בעצה ותרופה, ונתון עינו ולבו כל הימים להרחיב את גבול הקדושה בת"ת מבודה גרושה, מוכנה בכל מדה נכונה, איש חיל ורב פעלים בהשכל ותבונה, יום ויליה לא ישיבות, בשליחותו בקודש למען חינוך נאצאיתו בני יעקב.

"ה"ה הרב החסיד הנכבד
מורה"ר שאול אריה איינהורן שליט"א
לרגל השמחה במוענו בהולדת הנכד שיהי'
בן לבנו הר"ר יואל הי"ו למוזל טוב ולאו"ט

ברכתנו בזה צרופה, יא רעוא ממרן דבשמיא מקור הברכה, אך טוב וחסד ירדפך לעולמים, תלך מחיל אל חיל במעשיך הכבירים, רבות בשנים, ובכל אשר תפנה תצליח בידך שוכן מרומים, מתוך רוב שמחה, אושר ועושר וכל טובה, ותנחה לרוות רוב חות דקדושה ממנו ומכל י"ח, עדי נעלה לציון מושיעים בביאת גואל צדק ומלכינו בראשיתו בב"א

המברכים מעומקא דליבא
וועד קון מלמדים
ג"א ז"ל מלמדים
בניין אונטר
מרכי וזכרון

הילולא דצדיקיא

ז' כסלו - י"ג כסלו

יום שב"ק ז' כסלו	רבי אהרן מקראקא (ב"ר קלונימוס קלמן - בעל המאור ושמש) תרמ"ב
יום א' ח' כסלו	רבי אהרן מטשערנאביל (ב"ר מרדכי - המגיד מטשערנאביל) תרל"ב
יום ב' ט' כסלו	רבי דוב בער מליבאוויטש האמצעי (ב"ר שניאור זלמן - בעל התניא) תקפ"ח
יום ג' י' כסלו	רבי משה שפירא מסלאוויטא (ב"ר פינחס מקאריץ) תקצ"ח
	רבי פנחס מנחם אלעזר מפילץ (ב"ר בנימין אליעזר) בעל 'שפתי צדיק' תרפ"א
יום ד' יא כסלו	רבי משה מרדכי עפשטיין (ב"ר צבי חיים) בעל 'לבוש מרדכי' תרצ"ד
	רבי מנחם נחום מהוסיאטין (ב"ר שלום יוסף) תש"ג
יום ה' י"ב כסלו	רבי איסר זלמן מלצר (ב"ר ברוך פרץ) בעל האבן האזל תשי"ד
	רבי יעקב יצחק הלוי לנדא (ב"ר יקותיאל זלמן) בעל 'אמרי רברבי' אב"ד דוקלא תקכ"ג
יום ו' י"ג כסלו	רבי שלמה לוריא ה'מהרש"ל מלובלין (ב"ר יחיאל) של"ד
	רבי אברהם דוב מאווריטש (ב"ר דוד) בעל 'בת עין' תר"א
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן	רבי שלמה זלמן מוועליפאלי (ב"ר אברהם) תלמיד בעל אור לשמים תר"ח
	רבי ישראל ממודז'ץ (ב"ר שמואל אליהו) דברי ישראל תרפ"א
	רבי ישראל פרידמאן מטשורטקוב (ב"ר דוד משה) תרפ"א

וזאת ליהודה

שגורה בואת מעומקא דליבא קדם מעלת כבוד האי גברא רבא ויקירא, זך הרעיון וברוך הכשרון, לבו ער לכל דבר שבקדושה, מוכתר במעלות ובמדות תרומיות אהוב למקום ולבריות מקבל כל אחד בסבר פנים יפות שמו הטוב הולך לפניו, רבים הננים ממנו בעצה ותושיה, בן של קדושים ה"ה

הרה"צ **ירמיהו יקותיאל יהודה מהנא שליט"א**
לרגל אירוסיתו בתו למז"ט ובשעטומ"צ

וזאת ברכותי שהיווה יפה כגפן פורחת, ולרוות רב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח ולהתברך בכל מילי דמיטב ברו"ג ובשפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו מתוך עושר ואושר וכל טוב סלה עדי נוכח בקרוב הימים בבנו עולמים ומלכנו בראשנו בב"א

מעתירת וברכת חברך וידיך
 משה ליכטנשטיין, משה אריה וויל, יהודה זאב אלטמאן

גומלי חסדים "חסדי דניאל"

ע"ש הגה"צ רבי דניאל ב"ר נפתלי הירצקא זצוק"ל
 בעל "מתוק מדבש"
 עזר נישואין שע"י קהל "תולדות אברהם יצחק"

ברכת מזל טוב שיגורה בזאת לדידינו אנ"ש היקרים שיחיו

הרה"ח מ"ה יהושע לעמבערגער שליט"א
 לרגל אירוסיתו בתו שתחי' עב"ג
 למז"ט ובשעט"מ

הרה"ח מ"ה חיים אורי ראזנבערג שליט"א
 לרגל היכנס בנו כמר אהרן ה"ו
 לעול התורה והמצוות למז"ט

הרה"ח מ"ה יואל איינהורן שליט"א
 הרה"ח יואל גוטליב שליט"א
 הרה"ח אשר אלצער שליט"א
 הרה"ח שמעון בראנדמרק שליט"א
 הרה"ח שמואל סטרולוביץ שליט"א ב"פ
 לרגל הולדת בניהם למז"ט

הרה"ח אפרים שמואל חיים הכהן פינק שליט"א ב"פ
 הרה"ח יקותיאל צבי פיש שליט"א - ב"פ
 לרגל הולדת בנותיהם למז"ט

הרה"ח המפואר יעקב יצחק איינהורן שליט"א
 הרה"ח המפואר מנחם דאודוביטש שליט"א
 הרה"ח מ"ה צבי ליברמאן שליט"א
 הרה"ח מ"ה אהרן בראנדמרק שליט"א
 הרה"ח מ"ה שאול אריה איינהורן שליט"א
 הרה"ח מ"ה אברהם יוסף בראנדמרק שליט"א
 הרה"ח מ"ה אהרן גוטליב שליט"א
 מרת בראנדמרק שליט"א
 לרגל הולדת נכדיהם למז"ט

יה"ר שירזו מהם רוב נחת דקדושה ומכל יוצ"ח אמי"ר

להגיד שבחו של אהרן

מעומק לבכינו, נביע רב תודתינו, בשפה ברורה, ובאמירה נעימה, קדם ידידנו היקר והמפואר, האי גברא רבא ויקירא, וכתר בכל מדה נבונה, אוצר כלי חמדה, המפורסם לשם ולתהלה, בקרב עם סגולה, בשמון הטוב תורק שמו, נודע ומשגב בקרב אנשי שלומינו, רחם ומוקיר רבנו, מסור בלב ונפש בפרט למען בית רבינו, ובכלל למען הצלחת מוסדותינו, מעמדי התוך של קהלתנו, ותיק ועושה חסד בכל לבו ונפשו לכל אחד ואחד, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, ונאמן לכל קדושי בית חיינו ובמיוחד עומד תמיד מוכן בכל עת מצויה, בהפץ לב ובמאור פנים, לכל בני החבורות השוותים בצמא את דברי רבינו ומסתופפים כסדר בצל קדשו

ה"ה הרבני הנכבד רודצ'ה

הרה"ח אהרן שמואל הלוי בלומבערג שליט"א

אשר עמל ימים וילות, ללא ליאות, ושלא ע"מ לקבל פרס, להכין הכל על צד היותר טוב, הן את אכסניית רבינו, והן פתלי' דילי, אברכי החבורות, ואנשי שלומינו, למשך השבתות, וסעודות השבתות, ומקוננות ליגה, להבאים להסתופף בצל רבינו הק' שליט"א וקיבל את פני כאו"א בסבר פנים יפות ומאירות ויהי רעוא מן קדם אבותינו דבשמיא, שזכות זכיו הרבים בהרבות כבוד השבת, יעמוד לו להתברך מנות השבת, שיושפע עליו קדושת השבת, ורוממות השבת, ויוכה לכל הברכות התלויות בהשבת, ויוכה לגדל ולהגן את כל יוצאי הלציו בדרכי אבות, לשם ולתפארת, ולרוות מהם הרבה נות, מתוך ההרבות הדעת, ברחניות ובגשמיות, ולכל הברכות, אשר בתורה כתובות, כבריות השלימות, ויוכה עוד רבות בשנים, להמשיך במפעליו הכבירים, בטוב ובנעימים, כמעשי הצדקה והחסד הנפלאים, עדי יעמוד הכהן לאורים, כבנין ציון וירושלם, בעת קיבוץ נפוצותינו, בכיאת גואלינו משיחינו, ומלכינו מרן רבינו שליט"א בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

המברכים ומאהלים מעומקא דליבא

חבורות אברכי תולדות אברהם יצחק ארה"ב

בארא פארק, וויליאמסבורג, מאנסי, מאנרא, לעיקוואד

אברהם יהודה איינשטיין, אברהם יהושע וואלדמאן, אהרן געשעטענער, אהרן פיש, אהרן צבי וועבער, אהרן צבי וואל סאמעס, אפרים נאלדשטיין, אפרים וועבער, אפרים שמואל חיים הכהן פינק, בן ציון לאנדא, גבריאל צבי בויער, גרלי איינהאליץ, דוד צבי געשעטענער, חיים שאר סטילבאויטש, חיים פסח אייזען, חיים דוד לעוו, יהודה הכהן פינק, יהודה הכהן קאהן, יהודה צבי פיש, יהושע יחזקאל הכהן קאפעלנער, יהושע יהודה פריעדמאן, יואל איינהורן, יואל בערמאן, יואל אשר געשעטענער, יואל אשר פישער, יואל פעלדמאן, יואל קאהן, יואל שמואל אבנאר, יואל שמעלקע וועבער, יונתן בנימין נאלדשטיין, יוסף אלטר רוקח, יוסף געשעטענער, יוסף דה אויש, יוסף מעשה, יוסף שיכא פריעה, יחזקאל שרעט טיטלבוים, יחזקאל הכהן פינק, יחיאל פייג, יעקב דוב פריעדמאן, יעקב דוב פריעדמאן, יעקב משה נאלדשטיין, יעקב קאפל שטיינער, יצחק אהרן פישער, יצחק יושטיכער פעלדמאן, יקותיאל צבי קעניל, לוי יצחק געשעטענער, לוי יצחק ווייבערגער, סארי שטענבערג, מיכאל זוב ווייסמאנדל, מנחם אשר מארקאוויטש, מנחם קאליש, מרדכי אלעזר שלעזינגער, משה איינהורן, משה געשעטענער, משה הענדלער, משה מאטיאש, נחמן יחיאל יהושע ווארפמאן, נפתלי בערגער, נתן ארי' ברייער, פינחס יעקב מיללער, צבי נחמן הלוי ראטטענבערג, שלום שמואל ארי' לייפער, שלמה אליעזר טענענבוים, שלמה האפמאן, שלמה ראובן הכהן ראטה, שמואל דוב פיש, שמואל ווייס, שמואל מרדכי איינהורן, שמעון דוב בער (ב"ר) בראנדסדארפער, שמעון דוב בער (ב"ר) בראנדסדארפער, שמעון גרין, שמעון בעלצאל דוב בערמאן

מסכת עירובין מחזור שני | לוח דף הקהילה

יום שבוע	ראשון	שני	רביעי	שלישי	חמישי	שישי / שב"ק
יום בחודש	ח' כסלו	ט' כסלו	יא כסלו	י' כסלו	י"ב כסלו	י"ג כסלו
דף	צג	צד	צו	צה	צז	חזרה

לתרומות והנצחות ניתן לפנות עד יום רביעי אהה"צ בטלפון 057 - 3182265 למודעות ולברכת מז"ט 057 - 3192466 או למערכת דברות קודש ת.ד. 57718 ירושלים